

РЕШЕНИЕ
№ 120
град Перник, 29 април 2013 година

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд - Перник, касационен състав, в открито съдебно заседание на десети април две хиляди и тринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАНЧЕВ
ЧЛЕНОВЕ: ЕМИЛИЯ ИВАНОВА
СЛАВА ГЕОРГИЕВА

при секретаря И.И.*** и с участието на представител на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор Стоилова, като разгледа докладваното от съдия Георгиева КНАХД № 108 по описа на съда за 2013г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава XII от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр, с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Л.Д. *** срещу решение № 40 от 15.02.2013 г. на Районен съд – Радомир по НАХД № 669 по описа на съда за 2012г.. С атакуваното решение е потвърдено НП с № 2240 от 16.11.2012 г. на Началник сектор „Пътна полиция“ (ПП) при ОД на МВР - Перник, с което на касационния жалбоподател на основание чл. 185, предл. 1 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП), чл. 183, ал.1, т. 1, предл. 1 от ЗДвП и чл. 179, ал. 5 от ЗДвП са наложени 3 (три) административни наказания съответно: „глоба“ в размер на 20 (двадесет) лв. за нарушение по чл. 70, ал. 3 от ЗДвП, „глоба“ в размер на 10 (десет) лв. за нарушение по чл. 100, ал. 1, т. 1, предл. 1 от ЗДвП и „глоба“ в размер на 50 (петдесет) лв. за нарушение по чл. 100, ал. 1, т. 3, предл. 1 от ЗДвП.

В жалбата се твърди, че решението на районния съд е немотивирано, незаконосъобразно и противоречащо на действителната фактическа обстановка. Касаторът заявява, че не е разбрал за какво точно е административно наказан касателно нарушението във връзка със задължителната застраховка гражданска отговорност. От касационната инстанция се иска да отмяна на атакувания съдебен акт и произнасяне по същество на спора, като се отмени процесното НП в цялост. Пред съда жалбоподателят не се явява и не се представлява.

Ответникът по жалбата – ОД на МВР – Перник сектор „ПП“ не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Представителят на Окръжна прокуратура-Перник дава заключение и предлага атакуваното съдебно решение да бъде оставено в сила, като правилно и законосъобразно.

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок и от надлежна страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане. Не са представени писмени доказателства в подкрепа на доводите.

Административен съд – Перник, като обсъди доводите на страните в пределите на правомощията си по чл. 218, ал. 1 от АПК и след извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК намира следното:

Обжалваното решение е валидно и допустимо. Постановено е по отношение на правораздавателен акт, подлежащ съдебен контрол. Има произнасяне от компетентен съд, в законен състав и в рамките на дадените му от закона правомощия, след надлежно сезиране от страна с активна процесуална легитимация.

За да постанови обжалваното решение Районен съд–Радомир след събиране на доказателствата по делото е приел от фактическа страна, че на 05.11.2012 г. на път Е-79, км. 313 в 14:55h Д.***, като водач на МПС, е спрял за проверка от служители на сектор „ПП“ при ОД на МВР - Перник. Установено било, че Д.*** управлява автомобила без да е включил задължителните светлини за движение през деня, не носи у себе си и не представя свидетелство за управление на МПС и няма задължителна застраховка „Гражданска отговорност“. На Д.*** е съставен акт за нарушение, въз основа на който е издадено процесното НП.

При така установеното от фактическа страна Районен съд – Радомир е приел от правна страна, че извършените от Д.*** нарушения противоречат на чл. 70, ал. 3 от ЗДвП, чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП и чл. 100, ал. 1, т. 3 от ЗДвП, тъй като е управлявал автомобила без включени светлини за движение през деня, не е представил при поискване свидетелство за управление на МПС, както и не е представил задължителна застраховка „Гражданска отговорност“. Наказанията, определени да бъдат наложени районният съд е приел за правилно и справедливо определени по вид и размер, съобразно чл. 27, ал. 2 от ЗАНН.

Касационен състав при Административен съд – Перник споделя отчасти позицията на въззивния съд, поради което намира касационната жалба частично основателна. Доводите за това са:

По отношение на първите две вменени административни нарушения и на основание извършената служебна проверка за правилно приложение на материалния закон и въз основа на доказателствата приложени по делото настоящата инстанция констатира, че Д.*** е осъществил от обективна и субективна страна състави както на нарушение по чл. 70, ал. 3 от ЗДвП, така и на нарушение по чл. 100, ал. 1, т. 1, предл. 1 от ЗДвП като във време на движение управляваното от него МПС е било без включени къси светлини или светлини за движение през деня, както и като не е носил у себе си, тъй като не е представил при поискване, свидетелство за управление на МПС. Не се приемат оплакванията на жалбоподателя, че районният съд е придал предварителна доказателствена сила на акта за установяване на административно нарушение относно тези деяния. В хода на съдебното следствие са събрани относими гласни доказателства, които кореспондират с установеното в съставения акт за нарушение.

По отношение на третото вменено на Д.*** нарушение във връзка със задължителната застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите касационната инстанция намира решението на въззивния съд за неправилно. В тази й част касационната жалба е основателна. На база на доказателствата, събрани пред първата съдебна инстанция и въз основа на фактическите заключения на районния съд, настоящия състав намира следното:

В АУАН и НП са описани различни нарушения, с което е нарушен императива на чл. 42, т. 5 и чл. 57, т. 5 от ЗАНН.. Това несъответствие опорочава АУАН и НП издадено въз основа на него в значителна степен. Допуснатите нарушения на административнопроизводствените правила сериозно са ограничили правото на защита на касатора и възможността му да се запознае с фактите и обстоятелствата във връзка с нарушението, което му се вменява и да защити законните си права и интереси. Описанието на нарушението е необходим реквизит и служи да се изясни нарушението. Обратното би довело до неяснота относно това за какво нарушение се наказва нарушителят и по този начин би се накърнило правото му на защита. Описанието на нарушението в акта поставил началото на административнонаказателното производство и вмененото му с наказателното постановление деяние представляват състави на различни административни нарушения, санкциониращи се с различни санкционни норми. Това от своя страна е довело до неправилно приложение на материалния закон.

Видно от горното НП е неясно в тази му част и жалбоподателят е бил изправен пред невъзможност да разбере за какво свое виновно поведение се наказва с НП, за да

може да организира адекватно и в пълен обем защитата си. Неясна и за съда е волята на административно наказващия орган, а именно дали жалбоподателят е санкциониран с наказателното постановление за липса на поставен валиден стикер, съгласно чл. 100, ал. 3, и не носи валиден контролен талон от знака или пък за това, че е управлявал МПС, за което е нямало сключена застраховка „Гражданска отговорност“ към момента на извършване на проверката.

Като е потвърдил процесното наказателно постановление в частта, с която неправилно е приложен материалния закон и е ограничено правото на защита на нарушителя районният съд е постановил неправилно решение, още повече като се има предвид строгата формалност на производството по налагане на административно наказание. В тази му част решението на първата съдебна инстанция ще бъде отменено и тъй като спорът е изяснен от фактическа страна касационната инстанция ще се произнесе по съществото на спора, като отмени и процесното НП в незаконосъобразната му част.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 2 от АПК във вр. с чл. 222, ал. 1 от АПК, както и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК Административен съд – Перник

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 40 от 15.02.2013 г. на Районен съд–Радомир по НАХД № 669 по описа на съда за 2012 г. В ЧАСТТА, с която е потвърдено наказателно постановление № 2240 от 16.11.2012 г. на Началник сектор „Пътна полиция“ при ОД на МВР – Перник, с която на Л.Д.Д.** на основание чл. 179, ал. 5 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50 (петдесет) лв. за нарушение по чл. 100, ал. 1, т. 3, предл. 1 от ЗДвП., като ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 2240 от 16.11.2012 г. на Началник сектор „Пътна полиция“ при ОД на МВР – Перник в частта, с която на Л.Д. *** на основание чл. 179, ал. 5 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50 (петдесет) лв. за нарушение по чл. 100, ал. 1, т. 3, предл. 1 от ЗДвП.

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 40 от 15 .02.2013 г. на Районен съд–Радомир по НАХД № 669 по описа на съда за 2012г. В ЧАСТТА, с която е потвърдено НП № 2240 от 16.11.2012 г. на Началник сектор „Пътна полиция“ при ОД на МВР – Перник, с която на Л.Д. *** на основание чл. 185, предл. 1 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) и чл. 183, ал. 1, т. 1, предл. 1 от ЗДвП са наложени 2 (две) административни наказания съответно: „глоба“ в размер на 20 (двадесет) лв. за нарушение по чл. 70, ал. 3 от ЗДвП и „глоба“ в размер на 10 (десет) лв. за нарушение по чл. 100, ал. 1, т. 1, предл. 1 от ЗДвП.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:/п/

ЧЛЕНОВЕ: 1./п/

2./п/